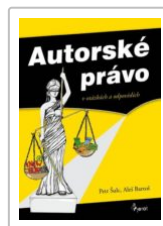

Ještě větší zmatek v autorském zákoně?

Nezařazené | 14.12.2017 @ 18.00

V jednom minulém příspěvku jsem představil svůj hobby-projekt Buxan. Jde o službu, která se zaměřuje na digitalizaci čehokoli, co ji zákazník zašle. S oním „čehokoli“ však nastal problém, neboť jsem při předběžném průzkumu zjistil, že existují různé názory na právní podstatu činnosti, již jsem plánoval provozovat. Mám z toho docela vítr a rád bych si to vysvětlil teď, aby mi to nemusel vysvětlovat soud.

Jak tomu ale porozumět, když jsem narazil již na dvě stanoviska (právník DILIA říká ne, Bezplatná právní poradna ano) a nyní patřím na třetí, které jsem našel v takovém populárním úvodu jménem *Autorské právo: v otázkách a odpovědích* od Šulce a Bartoše.

Potřebujete povolení ke scanování pro svou osobní potřebu?

Pokud knihu nebo jiné dílo chráněné autorským právem scanuje osoba pro své osobní použití (je lhostejno, zda se jedná o knihu, časopis, nebo deník), neplatí nikomu nic, ani nepotřebuje ke scanování žádný souhlas. Pokud jí skener patří, jedná se o výjimku soukromé kopie.

Pokud scanner patří například reprodukčnímu studiu a scanuje autorská díla za úplaty pro osobní užití zadavatele, musí podle autorského zákona platit kolektivnímu správci autorských práv poplatek obdobně jako při zřizování kopií na kopírce.

Pokud budu scanovat pro neosobní použití, musím mít povolení?

Pokud uživatel scanuje text pro jiný než osobní účel, musí požádat o povolení autora nebo vydavatele scanovaného textu.

Také může nastat situace, kdy text je scanován a teprve následně užit pro neosobní účely. V takovém případě je nutné kontaktovat správce kolektivních práv, eventuálně nakladatele a autora.

ŠULC, Petr a Aleš BARTOŠ. *Autorské právo: v otázkách a odpovědích*. Praha: Pierot, 2012. ISBN 9788073532239.

To je však výklad který v komunikaci se mnou představitel DILIA výslovně odmítl. Chyba? Neshoda? Dvě možnosti? Absence precedentu? Různé školy? Jak to má laik vědět? Doporučíte mi nějakou večerní právnickou fakultu?

Právě zde se ukazuje to, nač se občas narazí v nějaké interdisciplinární studii, že teologická hermeneutika a legální hermeneutika mají stejné pravidlo: Všichni hledají původní význam a přesto záleží na tom, kdo to čte. Zákon nějaký původní smysl má a naším úkolem je tento smysl zajistit. Existuje mnoho otázek, v nichž si můžeme být právním názorem jisti, u méně jistých otázek však stavíme odpověď z domněnek a dedukce. Nu a s náboženskými texty je to sakum prásk to samé: většinou jsme si jisti, v mnoha maličkostech však můžeme jen dedukovat.

Přítomnost oněch maličností nás pak může přivést k další úvaze, takže bychom mohli říci, že výklad práva a Písma je jako dělení beze zbytku. Tak často předčasně zajásáme, že jsme konečně našli správného jmenovatele, avšak ten se nám neosvědčí, když nám při přepočítávání vyjde nechtěný zbytek. Pak musíme vše zrušit a začít znova. Podobně když narazíme na výkladový problém, může to znamenat pouhou maličkost, nebo to může znamenat hlubokou prasklinu ve zdech, na nichž náš výklad stojí. Odsouzení právních zel, jako je vražda či krádež, se může stát nejasným, pokud vezmeme v úvahu stabilitu ideologických a morálních hodnot, z nichž se právo snaží vycházet. Podobně nedotknutelnost některých teologických konceptů, na nichž se shodují úplně všichni, může být otřesena, pokud se vezmou v úvahu všechny výjimky, jenž jsou zapříčiněny právě nevyšlovenou afirmací onoho zdánlivě neotřesitelného.

Ale to už jsem trochu odbočil. Pro tuto chvíli stačí vědět, že ve výkladu autorského zákona panuje z pohledu laika chaos.

<https://selah.cz/nezarazene/jeste-vetsi-zmatek-v-autorskem-zakone/>